

er til Behandling, er det samme, som i sin Tid indbragtes af afdøde Folketingsmand Berg, og det samme Forslag, som var til Behandling her i sidste Samling. I sidste Samling fremsatte jeg en Række Bemærkninger om Lovforslagets Historie og Indhold, og jeg omtalte ved denne Lejlighed ogsaa den nuværende Regerings Stilling til Ordener og Titler. Jeg kom derved ind paa at omtale, hvorledes Venstre havde stillet sig i sin Oppositionstid til dette Spørgsmaal. Jeg gjorde opmærksom paa, at ingen berømt Venstremand i hin Tid havde ladet sig dekorere eller ladet sig give Titler.

Men alle de Spørgsmaal, som jeg den Gang berørte og nærmere paaviste, skal jeg ved denne Lejlighed ikke komme ind paa eller vende tilbage til. Naar Forslaget er indbragt paa ny, saa er det sket af Hensyn til, at det Udvalg, som i Fjor blev nedsat, ikke blev færdigt med sit Arbejde. Udvalget i Fjor foretog en Del Undersøgelser angaaende det Spørgsmaal, som Lovforslaget beskæftiger sig med, og navnlig Udvalgets ærede Formand foretog en Del Arbejde i denne Sag. Det, vi Forslagsstillere have ønsket, er, at dette ikke skulde gaa til Spilde, men at det maatte lykkes at føre Forslaget frem til et lignende Udvalg, og at dette Udvalg maatte kunne blive færdigt i indeværende Samling og gøre en Indstilling til dette Ting.

Der er vist ingen Tvivl om, at en Del ærede Medlemmer stille sig skeptiske til Spørgsmaalet om, hvorvidt der overhovedet kan bringes noget ud af dette Forslag. Jeg skal dertil sige, at saaledes ser jeg ikke paa denne Sag. Der er ingen Tvivl om, at der er en stærk Indignation i Befolkningen over den Maade, hvorpaa den nuværende Regering stiller sig til Ordener. Det er jo paavist og ganske utvivlsomt, at den nuværende Regering nok saa stærkt som nogen Højregering, vi have haft, har anvendt Ordener og Titler og gjort det paa en saadan Maade, at Befolkningen har syntes, at det gik, jeg kan maaske sige over alle Grænser. Som et Udtryk for, hvorledes Befolkningen ser paa det, skal jeg gøre opmærksom paa, at det socialdemokratiske Parti, der i sin Tid indbragte dette Forslag, ved sidste Valg, hvor dette Spørgsmaal berørtes, har faaet en ikke saa ringe Tilvækst, og jeg tror, at hvis denne Sag kom til Afstemning i Befolkningen, saa at den fik Lov til at udtale sig om denne Sag alene, vilde der være et Flertal imod Ordener og Titler,

og navnlig et Flertal imod den Brug, som den nuværende Regering gør deraf. Men da Stemningen er saaledes i Befolkningen, har jeg Grund til at tro, at der ogsaa vil komme, og det maaske inden ret længe, et Flertal i denne Sal for Lovforslaget, som det her foreligger. Men selv om det ikke skulde ske i en nær Fremtid, er der dog et Haab og en Formodning om, at der vil kunne indføres i alt Fald en Begrænsning, blive vedtaget en Henstilling til Tinget om en vis Begrænsning i den Brug, man gør af Ordener og Titler. Jeg skal i den Henseende blot nævne en tre-fire Punkter, om hvilke jeg tror, der maatte kunne samles et Flertal i det eventuelle Udvalg, og som man maaske kunde enes om at henstille til Tinget og den ærede Regering.

Et af de Punkter, hvor jeg har Anledning til at tro, at der er Stemning for at skride ind og henstille til Regeringen at være mere maadeholden, er med Hensyn til Hof titlerne, saadanne Titler som Hofskomager, Hofkræder osv., som bruges i meget høj Grad. Der er ingen Tvivl om, at naar Regeringen udnævner en Mand til Hofhøker f. Eks., saa stempler man derved alle andre Høkere som en mindre fin Slags Høkere, og Regeringen skader derfor andre Høkere i deres Næringsvej, idet den giver denne Hofhøker en særlig Titel og Udmærkelse og derved i særlig Grad reklamerer for denne Mand, uden at han maaske leverer Spor af bedre Høker varer end nogen som helst af de andre. Det er ikke en Gang heldigt for selve Hoffet med disse Titler. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at vi have jo en stærk og meget berettiget Afholdsbevægelse her i Landet, men det ser da ikke godt ud, at vi alene her i denne By have et Dusin Hofvinhandlere, det reklamerer ikke for Afholdssagen og virker ikke godt. Det ser ud, som om en enkelt Vinhandler ikke kan tilfredsstille Hoffets Forbrug af Spiritus, og det ser ud, som om der skal saa mange Leverandører til for at tilfredsstille dette Forbrug. Jeg tror, det ogsaa vilde være til Hoffets egen Fordel, om det ikke havde disse mange Hofvinhandlere. Og jeg tror i det hele taget, at hvis det ikke havde saa mange Hofhandlende, vilde det slet ikke skade, men snarere gavne Hoffet. Jeg har Grund til at tro, at der i alt Fald i det Udvalg, der var samlet sidste Vinter, var nogen Stemning for at komme bort fra denne Brug af Titler. Der var ikke ringe Haab om, at man maaske kunde